

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2021 r. – VI/ Komisja**(Sprawa T-20/21)**

(2021/C 128/45)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* VI (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO), doręczonej skarżącej w dniu 7 października 2020 r., na mocy której oddalono jej zażalenie z dnia 27 maja 2020 r., w tym żądanie zapłaty odszkodowania w wysokości 50 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO/komisji konkursowej z dnia 27 lutego 2020 r. oddalającej żądanie skarżącej dotyczące ponownego rozpatrzenia decyzji komisji konkursowej o niedopuszczeniu jej do kolejnego etapu konkursu;
- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO/komisji konkursowej z dnia 26 czerwca 2019 r. o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/363/18 (AD 7) – Administratorzy w dziedzinie ceł;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/363/18 (AD 7) – Administratorzy w dziedzinie ceł, opublikowanego w dniu 11 października 2018 r.⁽¹⁾ oraz utworzonej w jego wyniku listy rezerwy kadrowej zawierającej nazwiska wyłonionych kandydatów;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości 70 000 EUR za szkody powstałe w wyniku wskazanych wyżej bezprawnych decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie doświadczenia zawodowego skarżącej – nierozpatrzenie zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego – nadużycie uprawnień dyskrecyjnych przez komisję konkursową oraz naruszenie art. 27 regulaminu pracowniczego wskutek oczywiście niewłaściwego wyboru członków komisji konkursowej egzaminujących skarżącą – nieprawidłowa ocena odpowiedzi udzielonych przez skarżącą na zadane jej pytania – naruszenie obowiązku przeprowadzenia obiektywnej oceny porównawczej kandydatów, naruszenie zasad równego traktowania i równych szans.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprawidłowej oceny odpowiedzi udzielonych przez skarżącą na pytanie zadane jej przez członka komisji konkursowej – naruszenie załącznika I pkt 1 i załącznika II pkt 2 do ogłoszenia o konkursie – oczywisty błąd w ocenie odpowiedzi udzielonych przez skarżącą.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenie obowiązku uzasadnienia i art. 296 TFUE.

4. Zarzut czwarty dotyczący braku stabilności składu komisji konkursowej w trakcie sprawdzianów ustnych konkursu – niewdrożenie wystarczających środków koordynujących w celu zapewnienia spójnej i obiektywnej oceny, równych szans i równego traktowania kandydatów.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia nr 1 z 1958 r. ⁽²⁾ – naruszenia art. 1d i 28 regulaminu pracowniczego oraz art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego – naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 368A, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, P 17, s. 385) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującym niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, sieci transeuropejskie, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, środowisko, unia celna, stosunki zewnętrzne, polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony oraz instytucje w tej dziedzinie, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. 2013, L 158, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2021 r. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior / Komisja

(Sprawa T-22/21)

(2021/C 128/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: D. Luff i R. Sciaudone, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 4 listopada 2020 r. (sygn. Ares(2020)6365704) dotyczącego likwidacji gwarancji finansowej, na którą powołało się tureckie ministerstwo nauki, przemysłu i technologii – dyrekcja generalna ds. UE i spraw zagranicznych – dyrekcja programów finansowych UE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku staranności, bezstronności, równości stron i art. 78 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾.
 - Podniesiono, że Komisja nie zweryfikowała decyzji o likwidacji gwarancji podjętej przez władze tureckie. W rzeczywistości Komisja zwróciła się do władz tureckich o samodzielne sprawdzenie tej decyzji. Postępowanie to narusza art. 78 rozporządzenia finansowego w związku z art. 80, 81 i 82 rozporządzenia delegowanego ⁽²⁾. Zgodnie z tymi przepisami urzędnik zatwierdzający UE powinien osobiście sprawdzić dokumenty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
 - Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie dostarczyła jej wystarczających informacji, które umożliwiłyby jej ustalenie, czy akt jest zasadny, czy też dotknięty jest wadą pozwalającą na zakwestionowanie jego legalności przed sądem Unii, i po drugie, które umożliwiłyby temu sądowi dokonanie kontroli legalności tego aktu.